

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 124 (631)

Неділя, 14 жовтня 1962 р.

Ціна 2 коп.

Комсомольський працівник — ТВІЙ ДРУГ І ПОРАДНИК

КОЖНОГО дня в міській, районний комітети комсомолу приходять юнаки і дівчата. Одні шукають поради як краще використати резерви і можливості, щоб достроково виконати зобов'язання, у інших з навчанням не все гаразд або в сім'ї розлад, треті — виявили бажання поїхати на ударну комсомольську будову. В житті виникають різні питання, є немало труднощів. І той, хто приходить в міському або райком, хоче тут зустріти людину, з якою можна про все відверто поговорити, попросити допомоги, поради.

У нас є немало секретарів, працівників комсомольських комітетів — чуйних, справжніх вождів молоді. Вони завжди уважно вислухають товариша, допоможуть йому доброю порадою, а коли потрібно, не відкладаючи на колись, беруть участь у розв'язанні тих чи інших «наболілих» питань.

Комсомольці і молодь Гайворонського району добре знають свого вожака — секретаря райкому комсомолу Анатолія Мельника. Вони його часто бачать у себе на комсомольських зборах, вечорах, читальних конференціях, спортивних змаганнях. А ті, хто приходять в райком ЛКСМУ, з першої хвилини відчують: мню тут цікавляться, мені щиро хочуть допомогти. І кожне відвідування райкому залишає добрий слід у серці того, хто зіткнувся з труднощами і прийшов за порадою, хто розповів про несправедливість. Часто-густо молодь заходить в свій комсомольський комітет «просто так».

Заслуженим авторитетом користуються у молоді комсорг обкому комсомолу В. Мунтян, секретар Олександрійського міського ЛКСМУ А. Гончар. Тепло відзивається молодь про комсомольських працівників — секретарів райкомів комсомолу: Голованівського — М. Пустовіта, Новоархангельського — О. Сорокового, Олександрійського — Т. Нелепову, інструктор Новоукраїнського райкому Б. Савченка, зав. сектором обліку Маловисківського райкому В. Козис.

Та серед комсомольських працівників є ще й такі люди, які на всі лади розписують свою зайнятість. За їх словами, вони всіх себе віддають роботі з молоддю, ніколи, навіть, і кінофільм переглянути. Коли послухати працівників Новогеоргіївського райкому комсомолу, то складається враження, що вони в першій організації день і ніч, без вихідних працюють. А що на ділі? Зобов'язання по деяких показниках районна організація провалює, з неспілковою молоддю працює недостатньо і тому тут

мало в комсомол приймають. Квитки новоприйнятим видаються із запізненням. А якщо говорити про результативність перебування працівників райкому в організаціях, то досить навести такий характерний приклад.

У комсомольській організації колгоспу імені 40-річчя Жовтня на обліку в райкомі лічиться 161 член ВЛКСМ. А фактично 44 комсомольці вибули, не з'явившись з обліку, 28 членів ВЛКСМ кілька місяців не сплачують внесків. Чи можна говорити про якусь практичну роботу в цій організації членів бюро?

Зустрічаються в комітетах і такі працівники, у яких замало комсомольського вогниву, задору, відсутня будь-яка ініціатива. Олексія Присяжнюка, інструктора Добровеличківського райкому ЛКСМУ, назвали вельможою. Він інколи бував у комсомольських організаціях, але користі з цих «гастролей» мало. Присяжнюк нехтував конкретною організаційною роботою, не допомагав комсомольським активістам. Бюро райкому багато разів вказувало молодому працівникові, та він вважав себе непогрішним, не рахувався з критикою товаришів, не робив для себе висновків. Бюро поставило питання перед обкомом комсомолу про зняття Присяжнюка з посади інструктора райкому. Зробило цілком вірно. Байдукам не місце в комсомольському комітеті.

Бути ватажком молоді — велика честь. Комсомольський працівник — вихователь молоді, її вождь, організатор в праці, навчання, на відпочинку. Молодь цінує свого ватажка за його діла, вчинки, особистий приклад, чесність і принципиальність в усьому, а не за гучні слова. Постійний живий зв'язок з молоддю, комуністична пристрасність і переконливість, організованість і діловитість повинні бути властиві кожному комсомольському активістові.

Комсорги обкому ЛКСМУ, працівники міських, районних комітетів комсомолу у ці дні беруть участь у звітно-виборних зборах первинних організацій. Комсомольці викривають недоліки, називають імена винуватців, вносять ділові пропозиції. Допомогти новообраним активістам, усім юнакам і дівчатам найближчим часом вирішити «наболілі» питання, йти разом з молоддю, вчити її і вчитися у неї — в цьому обов'язок комсомольського працівника. Хай про кожного, кому виявлене високе довір'я працювати в комсомольському комітеті, молодь скаже:

— Наш друг і радник, людина неспокійної вдачі, гарячого серця.

Ударним будовам — головну увагу

БЮРО ЦК ВЛКСМ прийняло постанову про завдання комсомольських організацій по забезпеченню введення в дію пускових об'єктів 1962 року на всесоюзних ударних комсомольських будовах.

У постанові говориться, що активна участь трьох мільйонів юнаків і дівчат у спорудженні 155 найважливіших об'єктів промисловості і транспорту — всесоюзних ударних комсомольських будов — є однією з найважливіших діяльностей всього Ленінського комсомолу. В цьому році в експлуатацію вже введено 71 найважливіший промисловий об'єкт.

Разом з тим бюро відзначає, що на ряді ударних будов зривається введення в дію нових промислових виробництв. ЦК ВЛКСМ звертається до кожного молодого будівельника і монтажника з закликом рішуче боротися за усунення причин, які пе-

решкоджають виконання державних планів. У посеві нові вказується, що найважливішим завданням комсомольських організацій країни є забезпечення безумовного введення в дію на ударних будовах у четвертому кварталі 1962 року 50 найважливіших пускових об'єктів.

Схвалено діяльність комсомольських організацій на будівництві доменної печі Криворізького металургійного заводу, Прибалтійської ДРЕС, Новомосковського хімічного комбінату, Серб'яковського цементного заводу, залізничі Омськ — Барнаул, які розгорнули бойове соціалістичне змагання за гідну зустріч 45-х років Жовтня. ЦК ВЛКСМ закликає комсомольські організації, молодих робітників і спеціалістів будівельних і монтажних організацій внести гідний вклад у здійснення величної програми побудови комунізму.

(ТАРС).

На транспортуванні качанив від комбайна на тік добре працює тракторист колгоспу імені Суворова Бобринського району Олександр Терпак. За день він робить по 14—15 ходок на віддає три кілометри.

На знімку: Олександр Терпак.

Фото В. КОВПАКА.

БЛИСКУЧА ПЕРЕМОГА онуфрїївських кукурудзоводів

Онуфрїївка. Райкому ЛКСМУ.

ЛАНКОВИМ, НАЧАЛЬНИКАМ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ АГРЕГАТИВ, ЧЛЕНАМ МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ ПО ВИРОЩЕННЮ КУКУРУДЗИ, ВСІМ МОЛОДИМ КОЛГОСПНИКАМ, СПЕЦІАЛІСТАМ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА РАЙОНУ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ обласний комітет ЛКСМУ палко вітає вас, молоді друзі, з великою трудовою перемогою — успішним завершенням збирання кукурудзи на 3.950 комсомольських гектарах, з яких одержано 158 тисяч центнерів качанистої.

Дострокове завершення других жнив на комсомольських гектарах є наслідком напруженої праці таких ентузіастів, як молодь колгоспу «Шляхом Леніна», що першою закінчила збирання, як члени комсомольських ланок Леоніда Лук'яченка з колгоспу «Дніпро», Олександра Ткаченка — з колгоспу імені XX з'їзду КПРС та багатьох інших молодих трударів.

Ваша перемога — це гідний подарунок 45-й річниці Великого Жовтня, це напружена боротьба за здійснення рішень XXII з'їзду КПРС.

Бажаємо вам нових трудових звершень у виконанні взятих зобов'язань, створенні комуністичного достатку сільськогосподарських продуктів. Висловлюємо впевненість в тому, що ви, молоді трудівники колгоспних ланів Онуфрїївського району, визначивши нові рубежі, й надалі будете в перших рядах будівників комунізму.

Обласний комітет ЛКСМУ.

В обкомі ЛКСМУ

РОЗГЛЯНУВШИ та обговоривши матеріали, представлені райкомами ЛКСМУ, про хід збирання зернової кукурудзи на комсомольських гектарах станом на 10 жовтня, бюро обкому відзначає, що зібрано вже врожай на 69427 комсомольських гектарах. 270 комсомольсько-молодіжних ланок і агрегатів області вже завершили збирання.

Першою в області рапортувала про закінчення других жнив Онуфрїївська районна комсомольська організація. Добре організували молодь на збирання зернової кукурудзи комітети комсомолу Кіровоградського, Новопраського та Устинівського районів.

Поряд з цим, бюро відмічає, що ряд райкомів мириться з низькими темпами збирання.

Бюро обкому ЛКСМУ постановляє:

1. Нагородити Почесною грамотою обкому ЛКСМУ Онуфрїївську районну комсомольську організацію (секретар т. Волков).
2. Вручити перехідний Червоний прапор ЦК ВЛКСМ Кіровоградській районній комсомольській організації, яка утримує першість серед районів, де ще продовжується збирання кукурудзи.
3. Відзначити хорошу роботу Новопраського та Устинівського райкомів (секретарі тт. Заболотна, Дівін).
4. Звернути увагу секретарів Бобринського, Вільшанського, Новоархангельського, Голованівського, Новогеоргіївського райкомів ЛКСМУ тт. Оковитого, Чалована, Сорокового, Пустовіта, Ткачука на повільні темпи збирання.

ПРАПОР — У ПЕРЕМОЖЦІВ

ЗМОЛОДЕЧИМ запалом ведуть кукурудзо-збирання комсомольці Кіровоградського району. На десяте жовтня тут було зібрано врожай з 4.100 гектарів, що становить 96 процентів від усієї площі.

Вчора переможцям змагання секретар обкому ЛКСМУ К. П. Неділько вручив перехідний Червоний прапор. Приймаючи нагороду, секретар Кіровоградського райкому ЛКСМУ, В. Величко запевнив, що у найближчі дні комсомольська організація району рапортуватиме про те, що збирання закінчене повністю.

ВОНИ ДОДЕРЖАЛИ СЛОВА

Василь Гречанюк — керівник комсомольсько-молодіжного агрегату з колгоспу імені Ульянова Гайворонського району, який зібрав по 75 центнерів зерна з площі 87 гектарів. Григорій Масник — з колгоспу «Україна» Олександрійського району, агрегат якого в стилістичний строк зібрав 170 гектарів кукурудзи при врожайності 58 центнерів з кожного гектара.

Микола Смоквін, який очолює комсомольський агрегат в колгоспі «Перше Травня» Новоукраїнського району. Він виростив і зібрав 200 гектарів качанистої.

Алім Медяник — керівник комсомольського агрегату з колгоспу імені Свердлова Компаніївського району. Ним вирощено й зібрано 100 гектарів, з кожного одержано по 76 центнерів зерна кукурудзи.

Де ж вогник, ініціатива?

ЯК ніколи вродила нинішнього року кукурудза на полях артілі імені Котовського Бобринського району. По два — три дозрілих качанив на кожній стеблінці. І така вся. Зібрати б оце її, та радуватись успіхом. Але тривогою проймається, побувавши на полях колгоспу. Та й як не тривожитись? Адже минуло вересень, пройшло тринадцять днів жовтня, а тут зібрано врожай лише на площі 465 гектарів з плану 1.318. Показники, що й казати, невтішні.

Ось над одним з масивів вирине спочатку червоний прапорець, а згодом і весь степовий корабель. Це агрегат кращого комбайнера Миколи Коваленка. Хотілось щось відрадіє почути від механізатора. Але невдоволення прозвучало в його словах.

— Ви не поглядайте на отой вимпел і на оту зірочку, що на транспортері, — почав він. — Хвалитись нічим. Скошуємо по 7 — 8 гектарів за день, а то простоємо через нестачу транспорту. А можна було б

і по 10 — 12 гектарів скошувати...

Ще гірше йдуть справи в інших комбайнерів. Ось Микола Островий прямо говорить, що він більше простіє, ніж косить. Чому ж так? Де ж транспорт?

— Транспорт є, — говорять механізатори, — та робиться в нас не по-господарському...

Робиться справді не по-господарському. За кожним комбайном тут закріплено по два причепа. Та відвантажувати качани возі не встигають, бо їдуть спочатку 5 кілометрів до вагів, а звідти знов вертають на тік. В результаті метушня, марнування часу.

— Чому не застосуєте допоміжних токів? — запитує голову артілі Володимира Ковалю.

— Та, знаєте, над цим ще подумати треба...

Що й казати, знайшли час думати!

Не дбають в артілі і про якість. На зібраних ділянках рясніють качани. Але в жодній бригаді їх не підбирають. Керівники артілі сподіваються на те, що прийдуть, мовляв, учні, допоможуть. Тим часом врожай гине.

Чому ж миряться з таким становищем комсомольці? Де ж їх вогник, ініціатива?

П. МИКОЛАЄНКО.

У Е ТІ ПИШЛИ часи. Що, скажімо, потрібно було раніше, щоб визнати тебе за парубка у Тимофіївці? Добрячі чоботи й шапка. Та ще, щоб умів хвацько свистнути, орлом глянути. Тепер так не попарубкуєш. Тепер ти чогось вартий лише тоді, коли вже вмєш втримати кермо трактора чи комбайна, а у хаті твоїй лежить десь в надійному місці шкільний атестат, а ще краще — залікова книжка заочника. Інакше й не підходь до сільських наречених.

Та коли й без жартів говорити, то справді чомусь так повелось, що в Тимофіївці кожен хлопець — механізатор. Чому так потяглися до техніки люди у цьому невеличкому, у кілька сот дворів, степовому селі? Та тому, що довкола — лани безмежні, родючі, що колгосп у них заможний, і тільки в цьому році надбав різної нової техніки на цілих 100 тисяч карбованців. І велику справу вона робить. Підрахувала колгоспна бухгалтерія, що в нинішньому році коштуватиме центнер кукурудзи незмірно дешевше — 1 карбованець 17 копійок. А ще торік було 1 карбованець 45 копійок. Якщо ж додати, що понад 3 тисячі гектарів виростили її у «Зорі комунізму», а з кожного гектара по 67 центнерів зерна одержали, то вважайте, яка то економія для колгоспу.

Тому-то механізатор — перша людина на селі, тому всі кращі хлопці Тимофіївки — у тракторній бригаді. В селі, як водиться, багато однофамільців. І у бригаді так: Скрипиченки, Юхименки, лише одних Папченків — чотири, а з них три рідних брати-комбайнери — Іван, Василь та Микола. А всього їх, як у тій казці, — тридцять три богатирі, і з ними дялько-бригадир Антон Паптелейович Юхименко.

Не личить багатирям жити без подвигів. Тимофіївці виростили великий урожай, якого досі не знала їх земля. Площа в 1300 гектарів, яку засівала й обробляла молодіжна тракторна бригада, видає більше як по 80 центнерів кукурудзи в зерні. Чи ж це не подвиг, не звитязна праця, про яку гріх не розповісти?

А у ній, у праці хліборобській, кожна пора року завжди несе свої турботи. Хлібороб сучасний — механізатор, теж не позбувається ніколи цього хорошого хвилювання, цієї заклопотаності доброго господаря. Це ним оволодіває ще задовго до виходу на ниву, ще тоді, коли там порядкує холодна, біла

З И М А .

М О Н О В Л Я Є Т Ь С Я в цю пору бригада і технікою, і людьми. З шкіль механізації повертаються хлопці. Демобілізовані воїни, найчастіше танкісти. На заміну тим, кого призвали восени, прийшли Леонід Романенко, Філімон Осадний, Михайло Осадний, Закінчивши школу, прибув у бригаду молодший брат тракториста Миколи Ардєєва — чорнявий пересмішник Гриць.

Морозяними, посрібленими інсєм ранками вирушали від села у степ каравани тракторів. За кожним — автоматизований причеп, який вмить вивантажує на ниву добриво. Щедро нагадували землю трактористи — по сорок тонн перегною на гектар вивезли.

Та не тільки цим займалися. Від кузні, що за селом, лінув дзенькіт — ремонтувався інвентар. Бригадир по-вчав молодих:

«МОЛОДИЯ КОМУНАР» 14 жовтня 1962 р., 2 стор.

П А Р И С

В Р О Ж Ж А Й

— Ото придивляється до Михайла Юхименка та Юрія Гаразди. Вчіться доглядати техніку, як вони.

Зима у механізаторів — час навчання. Агроном Прокіп Артемович Писаков збирав їх на заняття, розповідав про гіталовців. Обговорювали й власного досвіду кожну крупицю. Пригадалось, як торік спробували груповий метод роботи тракторів на сівбі і на обробітку. «Кидаючи» по декілька агрегатів на одну площу, можна швидше обробити ті ґрунти, що не чекають — найбільш забур'янені, ушільнені.

— Нинішньої весни вийдемо ще більшими групами. Щоб відразу не менше шести агрегатів працювало, — гаряче підтримував агронома гурткомсорг Василь Юхименко. Він частенько збирав комсомольців у червоному кутку. Та не можна дорікнути йому у зайвому засідателстві, бо чому ж не зійтися для доброї ради, коротаючи довгий, зимовий вечір. Звичайно, якщо він видався вільним від репетицій хорového чи драматичного гуртків та від занять у спортивних секціях.

А між тим, у садку, вирощеному хлопцями біля тракторного стану, набухали бруньки. Будила землю і юначі серця

В Е С Н А .

К О Л И Н А С Т А В час для кожного сівального агрегату виділити велетенську чорну скибу, вперше одержав такий наділ Василь Юхименко. Як для першого разу, на подив чітко і впевнено працював молодий сівальник. Що це не випадковість — краще за усіх знали Іван Папченко та Григорій Марченко. Знали й посміхалися хитрувато, вдоволено. Бо це ж вони напередодні вийшли з Василем у степ, де той повинен був сіяти соняшник. Зранку до смеркання працювали з ним, поки у Василя не вийшли точні, мов у шкільному зшитку, квадрати.

Тепер Юхименків трактор спокійно гуркотів поряд з п'ятіркою інших, повзучи до межі, відміряної йому червоним прапорцем. А неподалік прасували землю машини Юрія Гаразди й Михайла Юхименка. Цьогоріч на весна розлучила друзів-напарників. Пересадили їх з одного агрегату на два різних. Розрахунок був простий: хай замість одного показового агрегату буде два таких, а замість двох хороших механізаторів — чотири. Юрій взяв собі у напарники Григорія Ардєєва, а Михайло — Анатолія Бойченка. Щоправда, Михайлові нелегко прийшлося, бо іноді, коли Анатолій їздив складати екзамени в технікум, самому доводилось по дві зміни сидіти за кермом. Та нарікань не було, бо хто ж краще зрозуміє товариша, як не Михайло Юхименко, котрий і сам — заочник Кіровоградського технікуму механізації.

Великим наступом йшла сівба. І лани, де працювали сівальники, чимось нагадували польовий штаб, висланий з тракторної бригади на передову. Тут і терміновий ремонт в разі потреби, і заправка паливом, і навіть кухарка, щоб пахощами гарячого борщу розбавити п'яничий дух весняної землі.

МОЛОДЦІ, ДОЯРКИ!

ЩЕ НЕ ЗНИКЛА з неба світланкова зоря, а Жєня Старухіна, вожак колгоспної комсомолії, уже була на фермі.

— Знаю, дівчатка, нелегко вам, — говорила вона дояркам. — Але з кукурудзою неуправка, очищати не встигаємо...

— То що ж тут теревені розводити, — озвалась ко-трась. — Допоможемо!

— Згода! — загомоніли доярки.

35 центнерів качанів очистили і відвантажили дівчата за перший день...

— Щось незвично працювати отак, без ніякої цілі, — озвалась Марійка Михайлова.

— Правильно! — додала Валя Сидоренко. — Мета є: всю кукурудзу зібрати в строк. А ми звикли із зобов'язанням працювати...

— Центнерів триста, я думаю, зможемо очистити, дівчата, — подала думку Ніна Сатир.

Прийшла Жєня Старухіна. Поділилися з нею своєю думкою.

— Це ж що, на честь Жовтня подарунок?

— Авжеж, Жєню. Наш, трудовий! — вигукнула Катя Лукашук. — Пам'ятаєш, ми читали в газеті, зверталися

ДЕНЬ у день курсують по Балахівському вуглерозрізу красені-електровози, транспортуючи вагонетки з вугіллям.

Найбільше рейсів роблять ті з них, які водять кращі машиністи вуглерозрізу Олександр Герасимов і Володимир Мінаков.

Фото В. РУДЕНКА.

обласний комітет партії, облвиконком і облпрофрада...

...Минали дні. Мені довелося знов побувати в цьому колгоспі. Поцікавився, як же виконують своє почесне зобов'язання доярки.

— На їх рахунок вже є 465 центнерів! — радо повідомила Жєня Старухіна.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ, наш позаштатний кореспондент.

Колгосп імені Калініна Олександрівського району.

ЮННАТИ! ХТО Ж ВИЙДЕ ПЕРЕМОЖЦЕМ?

ПРАЦЯ міцно увійшла в життя школи. Адже вона готує своїх вихованців до життя. А життя — це праця. Однією з форм зв'язку школи з життям є цікава дослідницька робота гуртків. В більшості шкіл області ця робота носить характер серйозних наукових експериментів.

Так, гурток юннатів Павлівської середньої школи проводить дослідні з вегетативної гібридизації рослин у фруктовому саду й на винограднику. Учні з'ясовують вплив підцепи на прищеп. Наслідки дослідницької роботи використовуює місцевий колгосп «Комінтерн». Тут прискорено вирощуються саджанці винограду.

В Маловисківській середній школі № 3 вже третій рік вирощують цукрові та кормові буряки шляхом підземних посівів і одержують корені вагою по 5—

... Незабаром змережили поле зеленими квадратами сходів, а потім вони дружно тяглися до сонця все

Л І Т О .

З А В И Д Н О К Р А Й тікають рівні зелені рядки. Вздовж них рухаються трактори. Обробіток посівів теж ведеться виправданим вже методом — груповим. Та ось один раптом зачухав, рвучко зупинився, а тракторист, сплигнувши на землю, побіг до сусіднього агрегату.

— Мишко, стій! Та зупинись же ти, навіжений, розлини он як понівечив!

Афанасій Панченко наздоганяє агрегат М. Осадного. Хлопці схилиються над культиватором. Так і є: лани не потрапили у стик і вирізали кілька рядків. Михайло потрапило хитає головою, знає: дістанеться йому після скрушно хитає головою, знає: дістанеться йому після зміни, бо таке у бригаді не залишають поза увагою.

Вдвох швидко ліквідувають неполадки, і лани-долота знову вриваються в землю, вже обережно окутують кожну рослинку пухкою землею.

На кукурудзі — майже вся бригада, кожен обробляє за зміну до сорока гектарів. Тільки у Леоніда Петрусевича і Валерія Кікаленка свої турботи — буряки. Вони висівали цукристі, вони й обробляють їх. Вирішили хлопці повністю довести до пуття вирощення врожаю — самі ж і збиратимуть. Тільки Льоня пересяде на комбайн, а Валерій водитиме трактора.

... Літнє надвечір'я вже свіжою прохолодою дихає на село, коли повертаються з поля механізатори. А через годину-другу вони з'являються біля клубу. І хоч на кожну чисте вбрання, видно, що хлопці від праці: сонце позодолало обличчя, плечі, степові вітри залунались у буйних чубах.

Баян і дівчаткам не дає всидіти в хаті. Молодь влаштовує танці біля клубу.

— Доки ми збиватимемо отут пилюку? Можна б і культурніше, — звернувся якось до друзів Гриша Каміньський.

Натак всі зрозуміли. А через деякий час вже виступували підборами на справжньому, як у місті, танцювальному майданчику. Самі його збудували, заасфальтували.

В праці і веселощах не зчулися, як підкралась шедра

О С І Н Ь .

М Е Д В'ЯНИМИ пахощами врожаю, золотом надолісту наповнилася вона село. Не стихає гуркіт моторів. Із степу без упину йдуть до села трактори. Тягнуть причепи, вантажені злитками-початками. На току — все село, від школярів до найстарших. Чистять качани, щоб кожен засвітився янтарем зерна. Яка б гора вже виростила їх тут, коли б не три десятки автомашин, що цілодобово возять до хлібоприймального пункту врожаю, вирощення механізаторами.

А ті, — знай, вриваються комбайнами у густу, високу кукурудзу. Десять збиральних агрегатів одночасно працюють на плантації. Поряд зайняли заганки брати Папченки. Тут змагання йде ще й на фамільну першість. Братам важко наздогнати свого наймолодшого — Івана, який знову вирвався вперед. Це означає, що сьогодні його ім'я буде красуватися в центрі села біля котони правління. І нині трохи заздритимуть йому Василь, Микола та інші з бригади, хороші, надійні хлопці. А завтра — гляди, обженуть...

Т. БОДНАР.

Новоархангельський район.

В ПО РА Л И С Я !

РОБІТНИКИ п'ятого відділку радгоспу «Зоря» Кіровоградського району задоволені: такого врожаю кукурудзи ще не бачили їхні поля. Ділянки, які обробляли комсомольсько-молодіжні ланки Марії Ласковської, Надії Бондаревої та механізатор Іван Дрига, дали по 61 центнеру кача-

нистої з кожного гектара. Всього 7 днів затратили на відділку для збирання врожаю. За цей час кукурудзу не лише зібрали, а й очистили та склали початки в сапєтці.

М. ВОЛКОВ.

радгосп «Зоря» Кіровоградського району.

7 кілограмів кожний. А юннати Добровеличківської середньої школи вирощують качанисту за методом відомого кукурудзозвода І. Горбатюка. Вони змагаються з ним за одержання 100 центнерів з кожного гектара. Наслідки непогані: в минулому році зібрали по 72 центнери з кожного гектара.

Більшість шкіл області в дослідницькій роботі на протязі років тримає тісний зв'язок з науково-дослідними установами. Так, учні Новоукраїнської середньої школи № 6 за завданням інституту ґрунтознавства і агрохімії, зокрема академіка т. Гусейнова, проводять ряд дослідів по теревірці дії нафтового стимулятора росту та комплексного мікродобрива на врожай окремих культур.

Юннати Помічанської школи № 2 у своїй дослідницькій роботі керуються

методичними порадами Кіровоградської обласної станції юннатів, обмінюються досвідом зі спорідненими станціями Москви, Києва. В цьому році помічниця провели дослід по вирощуванню квітів у холодних парниках, тобто висівали насіння під зиму.

Можна назвати чимало шкіл, в яких дослідницька робота поставлена по справжньому. Досить сказати, що цього року в змагання на кращу експериментальну роботу з біології та сільського господарства включилось 748 шкіл області. Змагання триває.

Показові експонати шкіл і окремих учнів будуть представлені на Виставці досягнень народного господарства в Москві.

М. ГУРІН,

старший методист обласної станції юннатів.

КЛУБ КОМУНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ ДІЄ

КЛУБ комуністичної моралі працює при районному Будинку культури в місті Олександрії. Роботу його організовує і планує рада клубу, яку очолює секретар райкому комсомолу Тетяна Неліпова. Члени ради — працівники райкому партії, райкому комсомолу та культосвітніх закладів.

Розпочав діяти клуб в травні місяці. За цей час багато цікавих справ зроблено з ініціативи членів ради клубу. Проведено чимало вечорів відпочинку для молоді, прочитано декілька лекцій. Темі їх: «Людина людині — друг, товариш і брат», «Що означає жити і працювати по-комуністичному?», «Хто не працює, той не їсть» та інші.

Клуб комуністичної моралі не обмежує свою діяльність районним центром. Члени клубу виїжджають в колгоспи та радгоспи району для проведення тематичних вечорів, лекцій і бесід по моральному кодексу будівника комунізму.

Останнім часом члени ради організували і провели для трудівників району ряд цікавих вечорів. Про один з них мені і хочеться розповісти.

На території села Попельнастого розташовано три колгоспи: імені Шевченка, імені Щорса та імені Чапаєва. Одного осіннього вечора в селі було надзвичайно багатолюдно, гамірно. Біля приміщення клубу збиралися колгоспники. Тут мав відбутися вечір «Нам

будувати комунізм, нам жити при комунізмі». Вечір відкрив секретар райкому комсомолу Михайло Шкурат. Він розповів про трудові успіхи комсомольців і молоді, вручив кращим виробничникам — дояру Григорію Дожно, механізатору Віктору Везу, шоферу Володимиру Дзюбі, доярці Олені Козловській похвальні листи райкому ЛКСМУ. На вечорі виступили комсорг обкому комсомолу Микола Гайдамака, голова артілі імені Щорса т. Киричак, секретар парторганізації колгоспу імені Шевченка т. Гарагула та інші. Вони розповіли про навчання і відпочинок молоді, трудові успіхи юнаків і дівчат, майбутнє колективних господарств.

Учасники художньої самодіяльності колгоспних клубів та агіткульбригад районного Будинку культури виступили з великим концертом. Після нього молоді ще довго танцювали, співали, брали участь в атракціонах, іграх, конкурсах. До пізнього вечора чути було в селі веселі голоси, музику.

Це розповідь лише про один вечір відпочинку. А скільки їх ще відбудеться! Хорошу школу комуністичного виховання має молодь — клуб комуністичної моралі.

П. КОВАЛЕНКО,
керівник корпусу «Молодого комуніста».
м. Олександрія.

У ЧНІ середньої школи № 8 почали початок ХОРОШИЙ ПОЧАТОК!

хорошій справі, яка, напевне, стане традицією. Вони організували клуб вихідного дня. Нещодавно проведено перший тематичний вечір, присвячений Вітчизняній війні 1812 року та 150-річчю Бородинської битви. Були запрошені численні гості: молодь міста, випускники школи.

Школярі прикрасили зал живими квітами, портретами Кутузова, Барклая де Толлі, Багратіона. Підготували стенд «На Бородинському полі», оформили ілюстраціями фотомонтаж, що відображав події 1812 року.

Цікаву доповідь на вечорі зробив учень десятого класу Віктор Білин. Він розповів про патріотизм російського народу під час війни 1812 року, про муж-

ність і героїзм радянських людей у Вітчизняну війну 1941—45 років.

З великим концертом на вечорі виступили школярі. Читали вірші і уривки з художніх творів, де відображаються події 1812 року, співали пісень. Організатори вечора влаштували атракціони, лотерею, вікторину. Весело провела юнь своє дозвілля.

Кілька слів про плани, ініціативу ради клубу. До ради входять п'ять чоловік — старша вожата школи Майя Мурашко, учні Льоня Дашенко, Оля Ордія, Тая Милохіна, Наташа Каресванішвілі. Вони склали план роботи, в якому намічено провести багато цікавих зустрічей, тематичних вечорів. Кожен з них готує і розробляє

певну тему. Наприклад, одинадцятикласник проведитимуть вечір «Творчість молодих поетів». На нього вони запросять шефів школи — будівельників з будуправління № 1 та робітників панчішно-шкарпетної фабрики. Восьмикласники проведуть дискусію по книзі «Наш директор», а учні 7-го та 9-го «А» класів підготують вечори «Фізика навколо нас» та «Цікава хімія».

Напередодні свята Великого Жовтня семикласники зберуться на збір загону, куди запросять піонерів з інших класів і шкіл. Збір проходитиме під гаслом «Великому Жовтню — наш п'онерський салют».

Такі вечори відпочинку розширюватимуть кругозір учнів, розповідатимуть про боротьбу нашого народу, щасливе життя.

А. ГОЛЬДШТЕЙН.
м. Кіровоград.

МОСТИ ЧЕРЕЗ ЄНІСЕЙ

КРАСНОЯРСЬК, 12. (Кор. ТАРС). Почалось будівництво автошляхового моста через Єнісей. З введенням його в експлуатацію поліпшиться транспортні зв'язки між столицею Радянської Туни — Красноярськом і промисловими центрами Красноярського краю.

Через могутню сибірську річку в цьому семиріччі вже споруджено два великих мости. Один — біля Дивногорська, де споруджується Красноярська ГЕС, другий — в Красноярську.

НОВЕ ПОВИНЕННЯ МЕХАНІЗАТОРІВ

НОВГОРОДКІВСЬКЕ
Училище механізації сільського господарства вже підготувало немало хороших спеціалістів-механізаторів для колгоспів і радгоспів. Нещодавно закінчили училище ще дві групи комбайнерів і група трактористів. Василь Волошин, Станіслав Гадомський, Микола Кондратенко та Євген Рясний одержали посвідчення комбайнерів і похвальні грамоти за відмінні успіхи. Перед від'їздом вони сказали: — Надія Григорівна Заглада почала велику розмову про хліборобську честь і совість. Ми в праці будемо продовжувати цю розмову, щоб з перших днів самостійної роботи високо нести хліборобську честь. Не гаючи жодного дня, слідимо на кукурудзозбиральні комбайни, щоб внести і свій вклад у продаж державі 60 мільйонів пудів кіровоградської кукурудзи.
А. КАЙДАШ.
с. Новгородка.

«Злочину могло б не трапитись» під таким заголовком у «Молодому комуністі» за 31 серпня ц. р. була опублікована критична кореспонденція про недоліки у виховній роботі серед комсомольців і молоді кіровоградських заводів «Червона зірка» та «Сільгоспдеталь».

Партійний комітет заводу «Червоної зірки» визнав критику на адресу комітету ЛКСМУ справедливою. Виступ газети було обговорено на засіданні заводського комітету комсомолу, на цехових робітничих зборах. Намічено конкретні заходи, спрямовані на покращення виховної роботи серед молоді.

Заводський партійний комітет у своєму рішенні вказав партійній організації механоскладального цеху № 1, комітету комсомолу на ті недоліки, які є у виховній роботі.

Обговорено виступ газети і намічено план конкретних заходів і на заводі «Сільгоспдеталь».

Як повідомив міськом комсомолу, за слабу виховну роботу в цехових комсомольських організаціях секретарів комітету комсомолу М. Малету та Л. Фенька суворо попереджено.

До душі професія продавця Валентини Таценюк. За хорошу роботу і ввічливість поважають дівчину і покупці, і члени колективу комуністичної праці промтоварного магазину № 86, що в місті Кіровограді. Як і її подруги, молодий спеціаліст В. Таценюк щомісяця перевиконує план товарообігу.

На знімку: Валентина ТАЦЕНЮК (зліва) під час роботи.
Фото І. Назаратія.

НЕ ЗГАСНЕ СЛАВА ТИХ РОКІВ

ОБШАРПАНІ теплушки суворого двадцятого року. На пурпурових стінках вагонів — написи крейдою: «Всі на розгром Врангеля!», «Останній оплот генеральської контрреволюції буде знищено!». І пісня:

*Смело мы в бой пойдём
За власть Советов!..*

В цей тривожний час важливу агітаційно-пропагандистську і організаторську роботу на Україні проводив колектив агітпоїзда «Жовтнева революція» на чолі з М. І. Калініним. Поїзд складався з 15 вагонів, які були мальовничо оформлені плакатами і закликами на злобу дня. Останні повідомлення вміщувалися на кількох спеціальних вітринах. В поїзді була бібліотека, кінованг, книжковий магазин, радіостанція і навіть друкарня, де випускалася газета «К победе!», друкувалися листівки.

В період громадянської війни за вказівкою Центрального Комітету партії і особисто В. І. Леніна ВЦВК в послав агітпоїзд на найважливіші ділянки фронтів, в ті райони країни, де партійним і радянським органам особливо потрібно була допомога. За період іноземної інтервенції агітпоїзд «Жовтнева революція», або як його з шанобливістю називали робітники і селяни «ВЦВК на колесах», здійснив 12 рейсів у різних напрямках республіки, причому останні чотири поїздки були зроблені по Україні.

Велика робота в цей час була проведена зокрема на території Єлисаветградщини. Наприкінці травня «Жовтнева революція» пролітав з Кременчука на Умань через станцію Знамянка. До місця призначення состав рухався у супроводі почесного ескорта — бронепоезда 1-ї Кінної армії.

Ще один рейс припадає на жовтень—листопад 1920 року. В цей період колектив «Жовтневої революції» проводив велику і плідну роботу головним чином на території нашого краю. Про це свідчать архівні документи і газетні повідомлення того часу.

«ВЦВК на колесах», 11 жовтня прибув з Харкова в Лубни, потім вирушив на Ромодан, а звідти в Кременчук. В цій поїздки по Україні разом з М. І. Калініним взяли участь нарком освіти РРФСР А. В. Луначарський, нарком охорони здоров'я М. О. Семашко і нарком юстиції Д. І. Курський. Всі вони разом з агітаторами

М. І. КАЛІНІН НА ЄЛИСАВЕТГРАДЩИНІ

та інструкторами агітпоїзда проводили велику роз'яснювальну роботу у військових частинах і серед населення.

14 жовтня на станції Знамянка агітпоїзд «Жовтнева революція» зустрівся зі штабним поїздом 1-ї Кінної армії. Була проведена спільна нарада, на якій обговорювалися заходи підвищення боєздатності армійських частин і плани наступних операцій на Південному фронті. У телеграмі В. І. Леніну М. І. Калінін після цієї наради сповістив про повну бойову готовність частин 1-ї Кінної армії і запевнив, що їх переміщення в район зосередження буде закінчене в строк.

Зворушливою і урочистою була зустріч «Жовтневої революції» в Єлисаветграді (нині Кіровоград). Про це розповідається зокрема в газеті «Известия Єлисаветградского уездного военно-революционного комитета» (номери за 19 і 20 жовтня 1920 року). Зокрема газета за 20 жовтня вийшла під великою шапкою «Єлисаветградский пролетариат горячо приветствует дорогого гостя — Всероссийского старосту — товарища Калинина».

Під звуки «Інтернаціоналу» агітпоїзд 17 жовтня зустрічали бійці місцевого гарнізону і трудящі міста. Серед зустрічаючих була делегація селянок — представників комітету незможних селян Єлисаветградського повіту. Незаможниця Ковальова від імені селянок повіту привітала Михайла Івановича і за давнім народним звичаєм піднесла йому хліб-сіль. «Спасибі, товариші жінки, за привіт, за хліб, за сіль, — сказав у слові-відповіді М. І. Калінін. — Мені особливо приємно бачити вас тут організованими, свідомими. Тут, на Україні, де громадянська війна набрала небачено важких розмірів...».

Наступного дня М. І. Калінін та інші товариші з агітпоїзда були урочисто зустрінуті учасниками конференції закомів, профспілок, секретарів комосередків і представників військових частин. На урочистому об'єднаному засіданні конференції, що відбулося в приміщенні 1-го Радянського театру, Всероссийський староста виступив з доповіддю про міжнародне становище. Присутніх тепло вітав також представник ВЦРПС Тарасов.

На конференції була внесена пропозиція про перей-

менування однієї з вулиць Єлисаветграда ім'ям М. І. Калініна.

Кожний день колективу агітпоїзда був заповнений напруженою працею в густі мас, в частинах 1-ї Кінної армії. Вся ця робота в 14-й кавалерійській дивізії, якою командував О. Я. Пярхоменко, в 11-й кавалерійській дивізії 3-ї бригади та інших частинах була направлена на мобілізацію сил для найшвидшого розгрому чорного барона — Врангеля. Цій меті був також присвячений мітинг у м. Знамянка. Відбувся він 19 жовтня в бригаді особливого призначення. З проникливою, пристрасною промовою на ньому виступив М. І. Калінін. Він висловив тверду впевненість, що 1-а Кінна армія завдасть остаточного нищівного удару врангелівському охвісту білогвардійцям.

Через два дні, 21 жовтня М. І. Калінін з міста Олександрії телеграфував В. І. Леніну: «Закінчив роботу в 1-й армії. За погодженням з Фрунзе їду поїздом в 2-у Кінну».

Через деякий час, 30 жовтня, радянські війська перейшли в наступ по всьому фронту, ацент розгромили білогвардійців у Таврійських степах і, форсувавши Сиваш, в середині листопада звільнили Крим. У цьому подвигу була велика заслуга колективу агітпоїзда «Жовтнева революція» на чолі з М. І. Калініним.

БІЛЬШЕ чотирьох десятиріч відділяє нас від тих пам'ятних і важких для нашої країни випробувань. Але ніколи не згасне (і не повинен згасати) інтерес людей сучасного покоління до титанічної діяльності тих, хто складав наріжні камені Радянської влади, стоячи на смерть проти інтервенції.

Однією з яскравих сторінок літопису спільної боротьби російського і українського пролетаріату в період становлення молодого країни Рад саме і є робота на Україні агітаційно-інструкторського поїзда ВЦВК «Жовтнева революція» на чолі з М. І. Калініним.

В. КРАМАРЕНКО.

ПЕРШІ СТАРТИ Всесоюзного мотокросу

В ЧОРА о 12 годині 30 хвилин дня в районі села Завадівки (Кіровоград) відбулося урочисте відкриття особисто-командної першості і чемпіонату СРСР з мотоциклетного кросу. На змагання прибуло 200 спортсменів тринадцяти республік Союзу та міст Москви і Ленінграда. Серед учасників відповідальних поєдинків — 120 майстрів спорту СРСР. Честь підйому прапора змагань випала чемпіонам країни минулого року — латвійській спортсменці Руті Осе, українцю Євгену Долготорову, Сергію Кадушкіну і Андрію Дежену (Ленінград), москвичу Олександрову Яковлеву та гонщику з РРФСР Зігуду Калькісу.

Першими на лінію старту виходять жінки. Вже на перших десятих метрів помітно перевагу чотирьох спортсменок. Серед них Вільма Ошеня (Латвія), Лукіна (РРФСР). Лідерство за Вільмою Ошенею. Темп, запропонований першою п'ятіркою, виявляється не під силу багатьом учасницям заїзду.

Відмінно веде свою машину Рута Осе. Чудово проходить вона найважчі ділянки траси. Але втрачений час. Першою заїзд закінчує Вільма Ошеня.

Другими стартують чоловіки на машинних класу 125 кубічних сантиметрів. Цього року в даному класі — багато сильних спортсменів. Тут і чемпіон Радянського Союзу Євген Долготоров (Україна), москвичі Віктор Арбеков та Олександр Яковлев (переможці міжнародних зустрічей 1962 року), гонщики з Коврова Юрій Анікін і Юрій Агеев, лєнінградєць Геннадій Севостьянов та багато інших.

З перших же метрів зав'язується вперта боротьба. Лідрує то один, то другий гонщик. Фінішує першим Юрій Агеев.

Нарешті — на старті машини класу 250 кубічних сантиметрів. Цього старту болільники чекали з особливою цікавістю. Адже тут не лише багато гонщиків рівних по силах, а й учасників чемпіонату світу. Серед них минулорічний чемпіон країни Андрій Дежен, український гонщик Ігор Григор'єв, Аркадій Белкін (РРФСР) та заслужений майстер спорту Райніс Решетнік (Латвія). Крім того, половина учасників стартує на двотактних мотоциклах, інша частина — на чотиритактних. Вирішується принципова суперечка прихильників тих і інших машин.

Учасники гонок довгим ланцюгом розтягуються по ввій дистанції, і, неважно бачити, як заїзд очолює Аркадій Белкін. Він і приходить першим на фініш.

На лінії старту знову викликаються жінки. Глядачі дістають велике задоволення від майстерності Руті Осе, яка лише через невеликий поворот біля фінішу фінішує, да другою. Першою закінчила гонку Хілде Сараппу.

Після жінок в боротьбу вступають чоловіки. Напружено проходить змагання на кожній ділянці траси. Все ж перемагають найсильніші. В класі машин 125 кубічних сантиметрів не мав собі рівних Юрій Агеев, а в класі 250 кубічних сантиметрів — Аркадій Белкін.

На сьогоднішніх змаганнях виявляється переможці командної першості і всі лідери по класу мотоциклів в особистому заліку.

Ю. ПІДВАЛЬНИЙ,
В. ЮР'ЄВ.

АЗЕРБАЙДЖАНСЬКА РСР. «Венеціанські канали» — подарунок бакинцям. В цьому чудесному куточку бакинського Приморського парку можна покататися на човні по безкрайніх лінійках каналів, посидіти на одному з мальовничих зелених острівців за столиком кафе-морозиво чи просто подихати свіжим повітрям.

Слово—за громадськими уповноваженими

ГАЗЕТИ і журнали міцно увійшли в побут радянських людей. Юнаки і дівчата звертаються до друкованого слова, як до свого хорошого порадника. Тому ніни кожен комсомолець нашої області одержує ті чи інші періодичні видання. Ми ще пам'ятаємо, як минулого року добровільницька молодь виступила ініціаторами дострокового завершення передплатної кампанії і на цей раз громадські уповноважені з Добровільницького району краще за всіх провадять передплату на газети та журнали. Тут, як і в Новоусятинському та Голованівському районах, лише за перші десять днів жовтня освоєна третина всіх рекомендованих періодичних видань.

Особливим попитом користуються молодіжні газети і журнали. Так, в артілі імені Орджонікідзе Новоусятинського району вже повністю завершена передплата комсомольських газет і журналів. Кожна сім'я одержуватиме тут з наступного року по 2—3, а то й по 6 видань. Доярка колгоспу комсомолка О. Андросова, наприклад, передплатила газети «Кіровоградська правда», «Молодий комунар», «Молодь України», «Радянське село», журнал «Хрестинка» та свій фаховий журнал. В артілі імені Орджонікідзе насиченість

пресою на 1000 чоловік населення складає понад 700 примірників. І в цьому велика заслуга секретаря комсомольської організації колгоспу Петра Попова. Громадські уповноважені вже завершили освоєння періодичних видань в селі Олексіївці. Похвальне слово можна ще сказати про ентузіастів передплати Олександрійського змішаного (секретар комсомольської організації Г. Тищенко). Та в окремих районних і місцевих комсомольських організаціях безвідповідально поставилися до такої важливої політичної кампанії, як освоєння газет і журналів. Вкрай незадовільно працюють громадські уповноважені в місті Кіровограді. Про це свідчать той факт, що газету «Молодь України» передплатило тут лише 50 чоловік, а обласну молодіжну газету — 231 комсомолец. Недопустимо затягують передплату комсомольської організації заводу «Червона зірка», взуттєвої та панчішної фабрик (м. Кіровоград), Знамянського, Долинського, Гайворонського та Компанієвського районів. В Долинському районі на наступний рік освоєно тільки 200 примірників молодіжної періодики. В Онуфрійському ж районі переважна більшість громадських уповноважених ще й не почина-

ли своєї діяльності в цьому напрямку.

Небагато часу залишилося до Жовтневих свят. За такий короткий проміжок часу наша область повинна повністю освоїти доведені періодичні видання. Основна надія — на громадських уповноважених. Вони повинні працювати в кожному селі, на підприємствах, в кожній організації і установі!

Слово за вами, молоді розповсюджувачі!

А. ТАРАН,
начальник обласного відділу «Союздруку».

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

ТРИВАЄ передплата на обласну молодіжну газету. Ви зможете оформити її в усіх поштових відділеннях та в громадських уповноважених.

Передплатна ціна «Молодого комунара»: на 3 місяці — 72 копійки; на 6 місяців — 1 крб. 44 копійки; на 12 місяців — 2 крб. 88 копійки. НЕ ЗАБУДЬТЕ СТАТИ ПЕРЕДПЛАТНИКОМ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» НА 1963 РІК!

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00357, Зам. № 6309, Т, 27.000.

Василь СИМОНЕНКО КРИВДА

У Івася немає тата.
Не питаєте тільки, чому.
Лише мамину ласку знати
Довелося хлопчині цьому.
Він росте, як і інші діти,
І вистрибує, як усі,
Любить ранком прогоготіти
По ранковій колючій росі.
Любить смолки на луках рвати,
Майструвати лука в лозі,
По городу галопом промчати
На обуреній, гнівній козі.
Але в серці жаринка стука,
Є завітне в Івася одно:
Хоче він, щоб узв'язав за руку
І повів його тато в кіно.
Ну, нехай би скубнув за вухо,
Хай нагримав би раз чи два,
Все одно він би тата слухав
І ловив би його слова.
Раз Івась на толоці грався,
Раптом глянув — сусіда йде.
— Ти пуштуєш тут, — озвався, —
А тебе дома батько жде.
Біг Івасик, немов на свято,
І вибрикував, як лоша,
І, напевне, була у п'ятах
Пелюсткова його душа.
На порозі заляк винувато,
Але в хаті — мама сама.
— Дядько кажуть, приїхав тато,
Але чому ж його немає?..
Раптом стало Івасю стидно,
Раптом хлопець увесь поблід,
Догадався, чому ехидно
Захікавав сусіда вслід.
Він допізна сидів у коноплях,
Ніби вперше вступив у гидь,
Із очей від плачу промокших
Рукавом витирав блакить.
А вночі шугнув через грядку,
Де сусідів паркан стирчав.
Вибив шибку одну з рогатки
І до дому спати помчав.
Бо ж немає тим іншої кари,
Хто дотепи свої в іржі
Заганяє бездумно в рани,
У болючі рани чужі...

Володимир КОЛОМІЄЦЬ

Може, дехто й не бачить,
як за містом, в степах,
туга жовтогаряча
сушить хліба;
як із трав, із поморхлого листя
ладна вирватись іскра вмиль.
Губи озер запеклися,
спрагло просять: «Пить!»...
В'януть рученьки лісосмуг;
в'яне пшениця навкруг...
Ой, не пшениця — душа ж то в'яне,
росоньки дайте... біль не вщух...
Дужче, ніж лікаря,
ніж коханого,
ждуть дощу!
Дивляться люди, зітхають люди:
в нені-землі порепались груди.
— Громе,
вдар!
Зливо,
ринь! —
В чорноземний пар,
в супіщану ринь.
Колос нехай бронзовіє русий,
гуснучи молоком.
Як він уміє стовбирчить вуса
бравим таким козачком!..
Чуєте, чуєте
хвилю пахучу?
Бачите, бачите
сизу тучу?
Літо
грозу перелле
в медоцвіті,
в золоті плодів соковиті.
Ниви втяжіють врожаєм новим.
Вмиються люди дощем яровим.
Ось він хлопочеться,
в листі юшить,
Дихати
хочеться.
Хочеться
жити!..

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ

Кохана,
ти не знаєш,
що коли я приходжу
від тебе,
я засинаю
людиною,
а просипаюся
деревом,
і вранці
шумлю у нашому подвір'ї,
і сусіди дивуються —
звідки
за ніч
виросло таке
Дерево.
Кохана,
ти не знаєш,
що коли я приходжу
від тебе,
я засинаю
людиною,
а просипаюся
хмарою,
яка зачепилась
за середвіття
двадцятого віку
і яка не знає,
куди їй пливати,
і все небо
дивується,
що це в мене за хмара,
яка не знає,
куди їй пливати,
адже вона знає ця, моя
хмара,
що єдина коліска у неї
це я —
небо.
Кохана,
ти не знаєш,
що коли я приходжу
від тебе,
я засинаю
Миколою,
а просипаюся
літаком,
який везе під ракетними
небесами
мільйони дівчат,
таких, як ти,
кохана.

Олександр ШКАБОЙ

СІМ РАЗ МІРЯЙ, РАЗ ВІДРІЖ

Щоб людей не насмішити,
Щоб брак не зробити,
То завжди стає в пригоді
Ця помовка у народі:
«Сім раз міряй, — раз відріж»,
Але ще буває в нас гірш,
Хто народний вислів асує
На свій лад і смак трактус.
Ось міський універмаг.
Продавець тут — просто маг:
Ув одній руці метровка
Скаче в нього, шельма, ловко,
А другою атлетично
Битяга у струнку звично
Тому — штапель,
Тій — сукно,
Іншим — шовк та полотно.
Сім раз міряв — одкирижив
І для себе дещо «вживав».
Зодягає таким чином
Тещу,
Доньку
І дружину.

А дідусь вже ледве дише.
Оббива дарма пороги
Та старезні трудить ноги:
— Чи не можна б як хутчіш?
«Сім раз міряй — раз відріж!» —
Міря зав на свій аршин:
— Вас багато, а ж — один.
Врешті-решт, куди спішити —
Не пожеже, щоб гасити...
А в пожежному депо:
— Гей, алло, горить сільпо!
— Що горить?
— Сільпо горить!
— Значить, так...
— Спішіть, гасіть!
— А хто дзвонить? Звідкіля?
Ваше прізвище, ім'я?
— Хай вам біс, горить же бо...
— Га? Давно? — пита депо.
— Так, давно, давай хутчіш!
— Не хвилюйтесь, нам видніш —
З'їли пса у цьому ділі...
— Трясця вам... уже дотліло...

А тепер загляньте просто
У контору комунгоспу.
Чом зігнувся під дверима
Цей дідусь з очима злими?
Зіпсувався кран в квартирі —
І нема спокою—миру.
Тут би слюсаря прислати,
Й швидко кран зремонтувати.
Так же ні, — пиши заяву.
Секретар направить заву,
Потім зав почне рішати:
— Тра комісію послати,
Скласти акта й таке інше...

Отакі дива бувають,
Де про себе тільки дбають
Круті і торбохвати,
Егоїсти, бюрократи.
Досить!
Годі їм чпляти
Попередження, догани,
На поруки щедро брати,
Совістити океанних.
Годі совість сім раз мірять! —
То ж то в добрість нашу вірять!
Треба їм відрізати круто:
— Геть з дороги, шалапуті!

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кінотеатр ім. Дзержинського. Для дітей. «ІВАНОВЕ ДИТЯЧІСТВО». Початок о 9 год. 30 хв. ранку. «БУДАПЕШТСЬКІ ДАХИ». Початок об 11 год. 30 хв. 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня. 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв. та о 9 год. 30 хв. вечора.
Кінотеатр «Хроніка». Хронікально-документальний фільм «ЗЕМЛЯ ДОНЕЦЬКА — МОРЕ ЖИТТЄЙСЬКЕ». Демонструється без перерви з 10 години ранку до 8 години вечора. Художній фільм «СПОВІДЬ». Початок о 9 год., 10 год. 50 хв.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себелі

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.